

1 27  
Den 1. september 1943.

## N O R S K V I L J E

Organ for heimefronten.

Norge skal vernes med viljer av stål.

Idag går vi inn i den annen verdenskrigs femte år. Den 1. september 1939 begynte Nazi-Tyskland sitt uproviserte angrep mot Polen. I over 1 måned kjempet det polske folk tappert mot de knusende overlegne nazistiske horder. Siden spredte nazismens blodige fotspor seg over hele Europa. Land etter land ble overfalt, og praktisk talt alle demokratiske institusjoner og rettigheter er blitt utslettet og trådt under jernhelen. Europas fremste kvinner og menn på nærsagt alle kulturlivets områder befinner seg i landflyktighet eller i nazismens fengsler og konsentrasjonsleire. Roma - Berlin - Tokio aksene gikk fra den ene politiske og militære seier etter den annen, men ved angrepet mot Sovjetsamveldet møtte Tyskland de første alvorlige vanskeligheter. Vi skal ikke her komme inn på krigens utvikling eller gi noe tilbakeblikk. Vi vet idag at krigen er inne i sin siste og avgjørende fase. Aksemaktene nederlag er uavvendelig. Sovjetsamveldets sommeroffensiv, erobringen av Sicilia, fascismens sammenbrudd i Italia, de forente nasjoners overlegenhet når det gjelder moral, utrustning og antall tropper, alt dette gjør at selv den menige tyske soldat forstår at krigen er tapt for dem. Nå er det kun de tyske tropper og det tyske Gestapo, assistert av de forskjellige lands quislinger, som holder vasallstatene sammen. Det gjøres overalt i "Festung Europa". Daglig meldes om uroligheter i Hellas, Bulgaria, Italia, Polen og de besatte deler av Sovjetsamveldet. Nå har tyskerne fått alvorlig bry med det tapre danske folk, som under arbeidernes generalstreik har vist verden Danmarks virkelige ansikt. Alt dette viser oss at krigen nærmer seg sin avslutning, at en landstigning i "Festung Europa" kan få alvorlige følger. Krigen kan ta slutt før noen aner det. Tyskland og dets vasallstater kan bryte sammen i ett nu. Dog er det sikrest å regne med ennå en krigsvinter til. Det ber vi det norske folk forberede seg på. Forfølgelsens og fornedrelsens tid er enno ikke forbi. Vi vet at seiren tilhører oss. Et utpint, terrorisert, jaget og skjendet Europa venter på de forente nasjoners frihetshærer. Inntil så skjer skal

NORGE VERNES MED VILJER AV STÅL.

Atter en gang har sorgens budskap fått innpass i norske hjem. Gestapos terrorister har forlangt mere blod. Sadismen har fått en ny utløsning. Denne gangen er det 11 norske fiskere og arbeidere, alle kjent for å være uforsonlige anti-fascister, som er blitt dømt til døden. Alle var de bosatt på nordsiden av Varangerhalvøya. Den yngste av dem var 22 år, den eldste 40. De fleste hadde barnrike familier. Deres "forbrytelse" besto i at de hadde arbeidet for Norges sak. De hadde hjulpet folk som var etter søkt av Gestapo. Tre andre, deriblandt to kvinner, fikk lange tukthusstraffer. De hadde sine ektefeller blandt de henrettede. Fortvilelsen og sorgen over udåden har spredd seg over hele Norge. Disse fattige fiskere og ar-

béidere, de representerte det arbeidende norske folk. Og de som utførte og sto bak mordene, skal ikke unngå sin straff. Det kan de være forvissnet om. De myrkedes minne skal leve blandt vårt lands martyrer. De vil aldri bli glemt. Vi gjengir navnene på våre tapre landsmenn:

Oswald Loe fra Loevik, Emil Annanfassen, Egil Bertheussen, Harald Junes Sivertsen, alle fra Berlevåg. Kristian Olu? Jensen fra Kongsfjord, Erling V. Olsen fra Persfjord, Leif Trygve Olsen og Gulvar Einar Olsen samt Ingolf Johannesen, alle fra Persfjord. Anton Stenvard fra Løkvik ble dømt til døden for å ha gitt etterskete husly. Videre ble også Øistein Sivertsen fra Berlevåg dømt til døden.

Nu har de gitt oss alt.  
De vilde ut i kampen.  
De kjempet og de falt.  
De sov i sne, de sank i sjø.  
Men hvis et folk skal leve,  
må noen kunne dø.

Hva gjør en mann så het og blind  
at han kan sette livet inn?  
Han må ha kjerlighet og tro  
til det han ofrer liv og blod.  
Han må ha ting å verge,  
som er ham mere verd  
enn bare det å berge  
en tilmålt levnetsferd.

Han vet det ikke slik med ord,  
hva denne ting kan være.  
Han har det fra sin far og mor.  
Det er en arv fra hjem og jord,  
en lov, men ingen lære.

Det er der som en indre sans  
for selvspekt og heder.  
Hans eget liv må være hans  
om det er armt på gleder.

Stå hjemløs på sin egen grund -  
hvorledes kan det tenkes?  
Å bøye unda, holde munn,  
når sønd og rettsinn krenkes?  
Ha fremmed herre i sitt hus?  
Å nei, da var det bedre  
om det ble skutt i grus.

De vilde ut og sloss,  
de gjorde det for Norge.  
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt,  
og dog skal livet leves.  
Nu har de gitt oss alt.  
Men var det alt forgjeves?

Vi spør oss selv og tenker  
på deres unge enker.  
Hva har de nå igjen  
de som har mistet fedre,  
de som har mistet menn?

Vi har jo tapt allikevel,  
vårt hele land er tatt.  
Nu senker seg om stille fjell  
den stjerneløse natt.

Mørket er tett som muld.  
Det ånder mot ditt gre,  
forhåpning underfull.  
Ja lytt, så vil du høre.  
Det er som en fortrolig røst,  
forstummet dog vil gi deg trøst:

Hvem vinner varig glede  
av menneskenes sorg?  
Se raven bygger rede  
i smuldret røverborg.

Hvem tårner opp et velde  
av menneskenes nød?  
Den, ingen dom kan felde,  
skal enda dø sin død.

Tar han din frihet fra deg?  
Den gror jo i ditt eget sinn.  
Den er i evig vorden:  
Hver dag du kjemper for den,  
vil den på ny bli din.

Det nederlag du lider  
i bittert selvforsvar,  
skal mens du ennå strider  
gjøre din retning klar  
og åpne nye veier  
igjennom nød til seier.

## En ny "Katyn-skogaffære"!

Vår dagspresse er daglig forsynt med ~~et stort antall~~ rikelig utstyrt med bilder av massegraver og ~~tilhørende~~ lik. Bare valget av bildene er nok til å forstå at nasistene er brutale og hensynsløse sadister, som intet middel skyr. De har sikkert selv et rikholdig billedarkiv fra sine egne konsentrasjonsleirer og fra 4 års grusomheter i det okkuperte Europa. Følgende skildring, som er gitt av Alexej Tolstoj, gir et rystende bilde av "den vest-europeiske kulturs forsvarere" i arbeid: "Da tyskerne hadde okkupert byen Nennomysskajë i Kaukasus, ble der nedsatt en spesiell jødekomite, som skulde ta seg av evakueringen av jødene til steder som var tynnere befolket. Disse jøder var for det meste flyktninger fra de byer som tyskerne tidligere hadde okkupert. Menn, kvinner og barn, uten hensyn til alder, ble oppfordret til å møte fram på jernbanestasjonen medbringende sine verdisaker og litt proviant. Alle ante fred og ingen fare, så meget mere som de jo hadde sine egne representanter til å ivareta sine interesser. Bl.a. representanter var flere leger og professorer. Ved ankomst utenfor byen, ble de alle sammen på en brysk måte kommandert ut av toget. Dette vakte litt engstelse, men deres ledere oppfordret dem til å være rolige, idet, som de sa: "Tyskerne er hårde krigere, men de er jo siviliserte, så vi blir nok bra behandlet". Da alle vogner var tømt, ble samtlige oppfordret til å levere fra seg sine verdigjenstander og deretter til å ta av seg klærne. Da skjønnte de at det var slutten. Store lastebiler med bevapnede soldater kjørte i ring rundt de vergeløse ofre, som ble drevet mot en 600 m. lang tankgrav. Masseslaktningen varte fra middagstider til sent om aftenen. Beskrivelsen av denne redselsfulle massakre er gitt av den eneste overlevende, en gammel mann, som klarte å skjule seg i det høye gresset ved veikanten og senere søkte ly bak en godsvogn. To små barn ble leiet av en tysk soldat og senere skutt og kastet i massegraven". Ca. 6000 jøder ble drept på denne barbariske måte. Alexej Tolstoj uttaler at han ikke kan forstå mennesker som gjør seg skyld i den slags ugjerninger, og det er uforståelig, men det er enda mere uforståelig at de samme menneskene snakker høyt om kultur og vil forsøke å skremme oss med bolsjevismen.

-----

Om utviklingen i Danmark uttalte Arne Ording onsdag, den 31/8-43, kl. 19.45 bl.a.: "For å få slutt på urolighetene i Danmark forlangte den tyske representant, dr. Best, at regjeringen skulle få slutt på urolighetene og å dømme sabotørene og urostifterne med strenge straffer. Det ble i enkelte tilfeller forlangt dødsstraff. Den danske regjering avslo dette krav, men regjeringen og partilederne henstillet til befolkningen å innstille sabotasjen og gjenoppta arbeidet. Denne henstilling var tiltrådt av kongen. Urolighetene fortsatte. Best ble kalt til Berlin for å motta nye instruksjoner, og fredag den 27. august kom han tilbake med nye skjerpede krav til den danske regjering. Det ble forlangt at den danske regjering skulle innføre militær unntagelsestilstand og at sabotørene skulle dømmes etter tysk militærrett. Den danske regjering fikk frist til lørdag kl. 4 om morgenen. Regjeringen, som ikke ville bryte dansk lov og utlevere sine egne landsmenn til tysk vilkårlighet, avslo kravene. Sjefen for de tyske tropper i Danmark innførte deretter beleiringstilstand fra søndag morgen. Dette betyr at tyskerne overtok ledelsen av den civile administrasjon. Kongen og regjeringen er internert, og alle departementer kontrolleres nå av tyskerne. Etter de erfaringer som er høstet i Norge, er det lite sannsynlig at tyskerne vil innføre en quisling-regjering i Danmark. Danske soldater har gjort vepnet motstand mot de tyske tropper. I flere byer har det vært generalstreik. Der har vært foretatt massearrestasjoner. En del av den danske flåte har unnsloppet til Sverige, mens resten ble senket av egne mannskaper. Da tyskerne okkuperte Danmark 9. april 1940, gjorde de danske tropper en del motstand, men var håpløst underlegne.

Byene, og særlig København, kunne ventes å bli ødelagt av luftangrep, og da danskene ikke kunne vente hjelp fra vestmaktene, besluttet regjeringen å innstille motstanden. De første år under okkupasjonen var nok så idylliske. Forholdene i landet var rolige, og tyskerne kunne henvise til Danmark som et land som samarbeidet godt og tillitsfullt med dem." Deretter omtalte Ording den videre utvikling i Danmark, som førte med seg at Danmark gikk med på krav etter krav for å unngå norske tilstander. "Den største feilen Danmark gjorde", sa Ording videre, "var tilslutningen til antikominternpakten og at landet gikk med på å innsette Scavenius som regjerings-sjef etter tysk krav. Det danske folks motstand i den senere tid har sin grunn i - bortsett fra tyskernes stadig skjerpede krav - den russiske sommeroffensiv, vestmaktens framgang i Middelhavsområdene, Mussolinis fall og at Danmark skulle bli et transittland mellom Norge og Tyskland. Den nye situasjon i Danmark betyr en øket påkjønning for okkupasjonsmakten. De må avse mere tropper og politi for å holde det danske folk i sjakk. Det er ingen tilfeldighet at Himmlers utnevning til innenriksminister kom samtidig med de skjerpede forholdsregler overfor Danmark. Utviklingen i Danmark gjør et dypt inntrykk i Finnland og vil skjerpe motstanden mot tyskerne. I Sverige vil utviklingen styrke landets motstand mot nye tyske krav. I Norge vil imidlertid utviklingen i Danmark gjøre et uutslettelig inntrykk. I disse høstdager vil det norske og det danske folk bli våpenbrødre".

-----

Den britiske statsminister Winston Churchill talte på Quibek i dag kl. 19. norsk tid. Han uttalte bl.a.: "Her i den store byen Quibek, i et stor-slått land, som aldri har kjent Hitlers voldsherredømme, lyder frihetens stemme. Her i hovedstaden og hjertet av Canada, er det riktig å minnes det franske folks lidelser. Det har vært en særlig glede for meg at vi har kunnet sende gledelige hilsener, ikke bare til de frie menn ute, men også til dem som venter på den dag vi håper snart skal komme. En hilsen til det brede lag av det franske folk, at vi snart kan hjelpe det til frigivelse fra dets ytmjelser! Churchill kom så inn på Canadas krigsinnsats. Canada har brukt et samlet beløp av 2000 mill. dollars i sin innsats i krigen. Han kom deretter inn på 20 årsavtalen med Sovjetsamveldet. "Dere kan være forvisset på at Stor-Britania vil gjøre alt det kan for at utbygge samarbeidet med Sovjetsamveldet. Det hørde ikke for Russland å være med i Quibek. Det er fordi marsjall Stalin personlig fører kommandoen over sine seierrike armeer. Hele det britiske samvelde sender ham sin hyldest for den store sommeroffensiv. Det har lagt både Roosevelt og meg på hjerte å få i stand et møte med Stalin, men før så skjer er det nødvendig at utenriksministrene for de forskjellige land kommer sammen til drøftelse, hvoretter statssjefene og regjeringene kan ta den endelige avgjørelse. Det vil også glede oss meget om Russland ville bli med i våre avgjørelser av politisk natur ved vår offensiv i vest. Det har vært talt meget om en front nr. 2 i Nord-Frankrike. Det er naturlig at russernes kritikk krever en front nr. 2. Vi tar gjerne imot velvillig kritikk, vi vil ikke føle oss støtt over det. Jeg ser fram til den dag da de britiske og amerikanske armeer kan sette over kanalen. Dere ønsker sikkert ikke at jeg skal fortelle dere når og hvor dette skal skje. Når det store slag en gang faller, vil det ikke bli sløseri av våre soldater for å tilfredsstille politiske prestisjehensyn. Personlig er jeg for en front nr. 3 like så vel som en front nr. 2. Etterkrigstiden vil sikkerlig betrakte felttoget i Nord-Afrika som et ganske bra tiltak, alle forhold tatt i betraktning. Afrika er renset for italienske og tyske tropper. Vi har tatt over 1/2 mill. fanger. Etter et glimrende felttog på 38 dager har vi underlagt oss Sicilia. Dette førte med seg at Mussolini ble styrtet. Italia har mistet enhver lyst på krigen, og det ulykkelige land betaler nå en forferdelig pris for den ulykke dets makthavere har ført det ut i. Et stort antall tyske tropper er

er trukket ut av Frankrike og overført til Italia for å holde det italienske folk i tomme og for å holde krigen borte fra Tyskland. På grunn av de britiske og amerikanske angrep natt og dag over Tyskland og tyskokkupert område har Tyskland trukket størstedelen av sine luftstyrker vekk fra Tyskland. Vi har vunnet det strategiske initiativ både på Atlanterhavs og Middelhavskysten. Jeg innrømmer gjerne at meget av dette ville ha vært umulig, hvis det ikke hadde vært for de russiske hærer og deres glimrende bedrifter og seirer. Ingen har klart å overleve så harde og grusomme slag som Sovjetsamveldet, men under Stalins ledelse og også ved hjelp av britiske og amerikansk støtte i form av krigsmateriell av alle slag, har Russland ikke bare reist seg, men det har tilføyet den tyske hær så mange hårde slag som ingen annen har gjort. Ingen regjering i verdenshistorien har kunnet utholde det press som Russland har vært utsatt for. Reisningen på Balkan er resultatet av de russiske seire og også, tror jeg, som følge av de britisk-amerikanske felttog mot Italia, Kong Boris har drevet bulgarerne ut i fordervelsen på grunn av sin dårlige ledelse. Kong Boris's skjebne tør vise andre skurker at syndens sold er døden. Flere ganger er jeg blitt spurt om jeg tror at krigen vil bli slutt i år, eller om den vil bli holdt gående et år til. Mange er alt for optimistiske. Tyskerne er ennå sterke. Begivenhetene i Danmark er et nytt eksempel på dette. Vi ser at det tyske folk er omsluttet med et hat som intet annet folkeslag i hele menneskehetens historie. Alle ~~skik~~ gjetninger om når krigen vil være slutt er tomme og nytteløse. Vi hadde ikke forberedt oss på å gå inn i denne krigen. Vi tok den på oss fordi vår ære og vår plikt bød oss det. Hvis den allmektige Gud ville forkorte krigen for oss, ville alle hans tjenere være taknemlige for det. Vi er kalt til en stor oppgave, som vi uten vakling og med de største anstrengelser vil fullføre. Det er den vei som Det britiske samvelde, De forenede stater, Sovjetsamveldet, Kina og alle våre allierte vil gå til arbeidet er gjort, slik at hele verden kan vende seg med nytt håp og krigens dyrekjøpte erfaringer mot en varig fred".

-----

Nyhetene den 30 og 31 august 1943.

Sovjetsamveldet : I en dagsordre tirsdag ga marsjall Stalin melding om at byen Taganrog (ved det Asowske hav) var blitt inntatt etter heftige kamper av russisk kavalleri og motorisert infanteri. Byen hadde i en hel uke vært avskåret fra de tyske hovedstyrker. De russiske offensivene vest for Kharkow, Brjansk-området og i Donetz Området fortsetter. Vest for Kharkow har russerne festet sitt grep på jernbanelinjen Kharkow - Poltava. I dette område er jernbaneknutepunktet Ljubotin, 25 km, vest for Kharkow, gjen-erobret. Fra Ljubotin går jernbane nordover til Sumy. I Brjansk området er i de to siste døgn 220 byer og landsbyer gjenerobret, deriblandt byene Glukhov og Rilsk. Disse byene er tatt etter et nytt gjennombrudd i Brjansk områdets sydlige avsnitt., rett vest for Kursk. I offensiven på Smolensk-fronten har russerne nå rykket fram 60 km. fra Spass-Demensk, på en 100 km. bred front. I det nye offensive framstøtet rett vest for Kursk, har russerne rykket fram 15 - 30 km. på en 50 km. bred front. I løpet av tirsdagen mistet tyskerne på østfronten 107 tanks, 82 fly og 7000 falne. Under kampene om Taganrog mistet tyskerne 15000 mann i falne. I Svartehavet har russerne senket et tysk transportskip og ett eskortefartøy. I Barents-havet er to tyske transportfartøyer blitt senket av russiske fly. I Donetz området står nå russerne 25 km. s.g. for Stalino og har erobret byen Kotelnikowo. Russerne befinner seg nå halvveis mellom Taganrog og Mariopol. Russisk kavalleri og Stormowitsch-fly forfølger og tilintetgjør flyktende tyske avdelinger.

Sydfronten : Allierte flystyrker fortsetter uopphørlig offensiven mot kernebane og kommunikasjonsmål i Italia og på Sardinia. En britisk krysser og britisk destroyer beskjøt mandag et fiendtlig batteri nær Cappelaro i streket ved Messina. Batteriet gav ild. men ingen av de britiske fartøier

## Fra Bergens-fronten har vi mottatt:

### VE DEM SOM TRYKKER BIRGER HUUNS HENDER!

-----

Der er et trekk i den norske folkefront som vi nevner med glede i dag, og det er at den ikke i noe vesentlig omfang har gitt etter for tyskernes lokketoner, smiger eller trusler, når det gjelder det umiddelbare sankvem folket og tyskerne imellom. Bortsett fra en bestemt type fruentimmere, som har gitt etter for sine erotiske følelser, har ikke familier eller samfunnsgrupper følt noen trang til selskapelighet eller omgang med våre beskyttede. Det har vært som en mur mellom dem og oss. Dette forhold gjelder gledeligvis alle lag, formuende og ikke formuende, store såvel som små. Dette må regnes som tyskernes største nederlag i Norge, det moralske nederlag, som av gjennomsnittstyskeren føles som et sviende sår i hans bevissthet. Det samme forhold rammer også våre "heimlige" nazister. Der hvor norske kvinner og menn er blitt kjent med at denne eller hin er gått over i quislingenes rekke, er i de aller fleste tilfeller ethvert sankvem blitt brutt. Men dessverre, der er et men. Der går noen urene i vår by, noen som offisielt ikke har gått over, men som likefullt er quislinger av sinn og skinn, som pleier sankvem med morderpakket og som smiser, noen som kroer seg i bevisstheten om å nyte tillit hos dagens mord-makthavere. Vi har i vår stad et ufyselig monstrum av menneskelig nederdrekthet, nemlig ingeniør Birger Huun. En stormannsgal døgenigt av verste type, som skryter ved hver given leilighet om sin innsats til fordel for tyskerne da disse tok knekken på Hellen, og som ellers braverer over hvor mange han har fått stillet foran Gestapo's eksekusjons-sadister. Da denne herre, som kommunens finansdiktator, en dag var innom banken på Vågsalmenningen, observerte publikum til sin store forbauselse at vedkommende banksjef kom stormende fram foran skranken og trykket kommunediktatoren Huun i hånden og underholdt seg smilende og fortrolig med ham. I forbigående skal noteres at samme sjef ikke kjenner sine underordnede, tiltross for at det er flere som har vært lenger i tjenesten enn den stormagede fyr har vært sjef. Men her var en anledning å innynde seg hos tyskernes redskap i Bergen, og det gjaldt altså for kappebæreren å benytte leiligheten å manifestere sitt sinnelag, trykke Birger Huuns plettede hender. Vi er ikke et øyeblikk i tvil om at den samme banksjef likeså selvfølgelig, når den dag kommer, frekt vil møte opp og "trykke" Kong Håkons hånd, når han - vår renhårige monark - setter sine ben på bergensk grunn. Men det lover vi - om banksjefen mener seg å rangsjere aldri så høyt blandt vår "society" - at den uhumskheten skal vi vite å befri vår rene, eiegode konge for. Ve alle som har trykket Birger Huuns hender! Ve avkommet etter forreder-snikerne!

-----  
Følgende skrivelse til en herværende bank forteller:

"Da undertegnede har meldt seg ut av N.S. bes De gjøre opp kontoen til A/S Tårnhjørnet, og tilstille meg koutskrift for samme.

E r b ø d i g s t  
Olav E. Skaar (sign.)

-----

I Bergens-avisene for den 28. august 1943 ble det slått stort opp om en ny svartebørs-affære. Denne gang var tran hovedartikkelen, og en avtager hadde mottatt ca. 2 tonn. Avisene glemte imidlertid en viktig ting. Vi tillater oss derfor å supplere dem med den opplysning at det var Deutsche Offiziersheim som var avtageren av de nevnte 2 tonn tran.

-----

I Bergen skal nå over 60 politifolk være arrestert. Nasjonal Samlings tillitsmenn i polititrykkesetja tyskerne oppgave over de "upålitelige" politifolk som skulle arresteres.

### Fortsettelse fra side 5.

led skade. Under torsdagens bombing over Italia ble 20 fiendlige fly skutt ned. Under tirsdagens bombing ble 21 fiendlige fly skutt ned. De allierte tap var henholdsvis 3 og 15 fly. Fra Kairo meldes at allierte fly fra Middøstgaten nå praktisk talt har stengt Egeerhavet og det Joniske hav for trafikk av fiendtlige skib. I løpet av 4 mnd. er 140 skib blitt senket eller skadet av de allierte i Middelhavet.

Vestfronten : Watt til tirsdag blev mål i Rhinland, fremforalt i München-Glabach og i Duisburg, heftig bombet. I disse byer er der kjemisk industri og fremstilling av tekstil og ammunisjon. Videre ble ~~xxxxix~~ jernbanemål og flyplasser i Holland Frankrike og Belgia bombet. 28 allierte fly savnes. 3 tyske jagere ble skutt ned.

Bulgaria: Spenningen i Bulgaria er øket sterkt etter kongens død. Store fredsdemonstrasjoner har funnet sted over hele landet, spesielt i Sofia. Folkemassene ropte : "Ned med Tyskland". Tyske soldater gikk løs på demonstrantene og splittet dem. Statsminister Filov og den tyske gestapochef har hatt lange konferanser og regjeringen har hatt langvarige møter. Det foreligger den mulighet at tyskerne vil forsøke å okkupere landet, men da det vil kreve 20 tyske divisjoner til erstatning for 20 til 25 bulgarske divisjoner, er det lite sannsynlighet for at tyskerne tør våge det. De kan ikke forbruke for meget av sin strategiske reserve. "Det brede folks motstand" skrev "Times" mandag, "øker etterhvert som utsiktene blir mørkere og mørkere for Aksen".

Den britiske og amerikanske regjering har sendt ut erklæringer om at de tyskere som står bak massemyrderiene i Polen vil bli straffet. En bred stripe land i Polen er blitt systematisk avfolket av tyskerne. Den mannlige del av befolkningen er enten blitt drept eller sendt til tvangsarbeid i Tyskland eller i okkuperte land. Kvinner og barn er i stor utstrekning blitt drept eller satt i konsentrasjonsleir. I mange tilfeller er polske barn blitt solgt til tyske bønder.

Fra general Mack Arthur's hovedkvarter i det sør-vestlige Stillehav meldes at amerikanerne har okkupert Arundeløya i Salomonøygruppen. På Ny-Guinea har kampene om japanernes støttepunkt ved Salamaua øket. Amerikanerne har sett seg nødt til å foreta en mindre tilbaketrekking. Siste måned har japanerne mistet i alt 191 fly under luftkamper i Salomonøygruppen. Amerikanerne har mistet 14. 6 av flygerne ble reddet.

Det amerikanske hovedkvarter i London melder at de amerikanske flygende festninger under angrepet mot Messerschmidt-fabrikkene i Regensburg den 17. august, skjøt ned 307 tyske jagere. 59 flygende festninger gikk tapt. Det vil ta ca. 6 mndr. før fabrikken vil kunne gå igang med flyproduksjonen igjen. I dette tidsrom vilde fabrikkene kunne ha fremstillet mellom 1500 og 2000 fly.

Naziregimentene Viking, Viken og Hafrsfjord gikk sist søndag "propagandamarsj" gjennen Oslos gater. Det var Quislings mening at det skulde være en maktdemonstrasjon. Imidlertid gjorde de 400 bevegde desperados liten virkning på de fåtallige tilskuere. Folk, som stod å så på, bet sig merke i enkelte av forrederne for en senere anledning. En må gjøre regning med at disse folk vil kjempe til det siste når den tid kommer. De vil under enhver omstendighet miste hodet. - Det forlyder at hirdfolk vil bli satt inn i polititjeneste.

Det meldes videre fra Norge at tyske soldater, som er blitt sendt til østfronten, er blitt erstattet med polske og serbiske tvangsmobiliserte. 10 til 15 mann slike "frivillige" puttes inn i de tyske avdelingene. I tillegg til nyhetene fra Sovjetsanveldet meldes at byen Jelnja, på jernbanelinjen Suchinichi - Smolensk, 80 km. øst for Smolensk, er blitt erobret.

I vårt neste nummer vil vi bringe et mere utførlig nyhetsstoff fra krigsfrontene.